

B. Het algemeen administratief toezicht op besluiten inzake overheidsopdrachten, verwervingen en vervreemdingen (hoofdstuk IV - Algemeen administratief toezicht, zoals gewijzigd).

In het decreet van 22 februari 1995 wordt het verplicht doorsturen van besluiten van de provinciale overheid beperkt tot enkele materies met belangrijke juridische en financiële gevolgen. Krachtens het toezichtsdecreet oefent de toezichthoudende overheid nog slechts systematisch het algemeen toezicht uit op dit beperkt aantal beslissingen die op deze wijze moeten worden toegezonden.

Voor veruit de meeste besluiten geldt die verplichting tot toezending aan de toezichthoudende overheid niet. In principe zijn aan deze besluiten geen verdere procedures meer verbonden, wat de uitoefening van het administratief toezicht betreft. De provincieraadsbesluiten worden wel op een lijst vermeld met een beknopte omschrijving van de geregelde aangelegenheid, waarna de toezichthoudende overheid een besluit kan opvragen, bij voorbeeld ten gevolge van een ingediend bezwaar of een ernstig geformuleerde klacht.

Zulke opvraging stuit de termijn waarbinnen het administratief toezicht rechtsgeldig kan worden uitgeoefend.

Krachtens artikel 20 van het toezichtsdecreet gold de verplichte doorzending van besluiten, behalve inzake het administratief en geldelijk statuut van het personeel en inzake belastingen en retributies, eveneens voor besluiten met betrekking tot overheidsopdrachten, verwervingen en vervreemdingen, telkens met een waarde hoger dan 10 000 000 frank.

In concreto gold voor deze laatste reeks beslissingen de doorzendingsplicht:

a) voor besluiten van de provincieraad en van de bestendige deputatie waarbij de gunningswijze en de voorwaarden van de opdracht tot aanneming van werken, leveringen en diensten wordt bepaald, wanneer de totale waarde van de opdracht hoger is dan 10 000 000 frank, alsmede voor de gunningsbesluiten genomen in uitvoering van deze besluiten;

b) voor de besluiten van de provincieraad betreffende de verwervingen en vervreemdingen van onroerende goederen, waarvan de waarde hoger is dan 10 000 000 frank.

In het kader van een verdere versoepeling van het administratief toezicht wordt door het decreet van 13 april 1999 de verplichte doorzending van de besluiten inzake overheidsopdrachten, verwervingen en vervreemdingen opgeheven.

Deze besluiten zullen daardoor, voor zover het raadsbesluiten betreft, nog slechts voorkomen op de overzichtslijst met een beknopte omschrijving van de geregelde aangelegenheid.

Natuurlijk betekent deze verdere procedurele versoepeling niet dat de besluiten van de provinciale overheden aan het administratief toezicht zouden ontsnappen. Zij houdt anderzijds wel een duidelijk versterking in van de autonomie.

Deze aanpassing aan het algemeen administratief toezicht treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de bekendmaking van het decreet van 13 april 1999 in het *Belgisch Staatsblad*. Besluiten die voordien werden getroffen blijven onderworpen aan de regeling die tot dan van kracht was.

Ik verzoek U, mevrouw de gouverneur, mijnheer de gouverneur, de provincieoverheden in kennis te stellen van deze omzendbrief en te zorgen voor een spoedige publicatie in het Bestuursmemoriaal.

Deze omzendbrief kan ook geconsulteerd worden via PubliLink of Internet op het volgend url adres:

— <http://binnenland.vlaanderen.be/omzend.htm>

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,

L. PEETERS

[C - 99/35815]

8 JUNI 1999. — Omzendbrief WEL/99-07 betreffende het overzicht van de diverse wijzigingen die bij de decreten van 18 mei 1999 aangebracht werden in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Aan Mevrouw de gouverneur,

Aan de heren gouverneurs,

Ter kennisgeving aan :

— de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

— de colleges van burgemeester en schepenen

Mevrouw de gouverneur,

Mijnheer de gouverneur,

Op korte tijd werd de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn door vier decreten op een aantal punten drastisch gewijzigd.

Het betreft hier met name :

— het decreet van 18 mei 1999 tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, waarbij enerzijds de samenwerkingsmogelijkheden van de OCMW's verruimd worden, en anderzijds een aantal toezichtsbepalingen bijgestuurd worden;

— het decreet van 18 mei 1999 houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, waarbij een bijzondere beroepsprocedure ingevoerd wordt voor personeelsleden die wegens beroepsbekwaamheid ontslagen worden;

— het decreet van 18 mei 1999 tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, dat enkele belangrijke verbeteringen aanbrengt in het statuut van de OCMW-mandataris;

— het decreet van 18 mei 1999 houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, krachtens hetwelk het mandaat van OCMW-raadslid opengesteld wordt voor ingezetenen van de Europese Unie;

Deze omzendbrief heeft tot doel een overzicht te geven van de wijzigingen die door deze decreten werden ingevoerd.

1. Verruiming van de mogelijkheden tot participatie in een vereniging.

Tijdens de parlementaire discussies over de samenwerking tussen openbare en private ziekenhuizen was reeds gebleken dat de OCMW's, ook buiten de ziekenhuissector, nood hebben aan nieuwe samenwerkingsmogelijkheden.

In het pact tussen de Vlaamse regering en de gemeenten en OCMW's werd deze nood formeel onderkend en engageerde de Vlaamse regering zich om initiatieven inzake publiek-publieke en publiek-private samenwerking, zowel voor gemeenten als OCMW's, te ondersteunen. De thans ingevoerde nieuwe samenwerkingsmogelijkheden kaderen perfect in dit actiepunt van het pact.

1.1. Verenigingen bedoeld in hoofdstuk XII.

Voor de publiekrechtelijke vereniging bedoeld in hoofdstuk XII van de OCMW-wet is het niet langer vereist dat de openbare rechtspersonen over de meerderheid van de stemmen in de beheersorganen van de vereniging beschikken. Door af te stappen van de verplichte meerderheidsparticipatie van de publiekrechtelijke deelgenoten wordt deze samenwerkingsvorm voor de kandidaat-deelgenoten uit de private sector een stuk aantrekkelijker.

De oprichters van de vereniging kunnen voortaan de stemmenverhouding in de beheersorganen van de vereniging bepalen rekening houdend met tal van aspecten zoals inbreng of omzet.

Voor de ziekenhuisverenigingen verandert er niets. Voor die verenigingen werd reeds bij decreet van 14 juli 1998 bepaald dat -onverminderd de overgangsbepaling voor de bestaande ziekenhuisverenigingen- het stemmenaantal in de verschillende beheersorganen verdeeld wordt in verhouding tot ieders inbreng in de vereniging.

1.2. Verenigingen of vennootschappen van privaatrecht overeenkomstig hoofdstuk XIIter.

1.2.1. Nieuwe mogelijkheden om te participeren in een VZW of vennootschap met sociaal oogmerk.

Krachtens het nieuwe hoofdstuk XIIter van de OCMW-wet krijgt het OCMW de mogelijkheid om te participeren in een VZW of een vennootschap met sociaal oogmerk, hierna VSO genoemd.

Deze mogelijkheid wordt beperkt tot volgende situaties :

a) Een erkenning, vergunning of subsidiëring van een dienst of activiteit, aansluitend bij de maatschappelijke opdracht van het OCMW, kan slechts bekomen worden mits de initiatiefnemer de rechtsvorm van een VZW of een VSO aanneemt. Bij wijze van voorbeeld kan hier verwezen worden naar de sociale werkplaatsen en naar de sociale verhuurkantoren.

b) Een erkenning, vergunning of subsidiëring van een dienst of activiteit, aansluitend bij de maatschappelijke opdracht van het OCMW, kan slechts bekomen worden wanneer een bepaalde schaalgrootte of regionale bedekking bereikt wordt, waaraan niet door één van de lokale openbare deelgenoten afzonderlijk kan voldaan worden. Bij wijze van voorbeeld kan hier verwezen worden naar de centra voor algemeen welzijnswerk.

c) De participatie in een VZW of VSO maakt het mogelijk om nieuwe diensten aan te bieden. Hier wordt vooral gedacht aan de nood van kleinere OCMW's om samen met derden in te spelen op nieuwe behoeften en problematieken zoals scheidingsbemiddeling of rechtshulp. Een dienst is nieuw als hij nog niet op een gestructureerde wijze in het OCMW-aanbod is opgenomen en het OCMW voor de bedoelde dienst geen erkenning, vergunning of subsidie bekomen heeft.

Daarnaast kan het OCMW ook toetreden tot een bestaande VZW of VSO wanneer deze VZW of VSO enkel publiekrechtelijke rechtspersonen als deelgenoot heeft. Hierbij werd vooral gedacht aan verenigingen opgericht met het oog op vorming, belangenbehartiging en overleg. Ik vestig tevens de aandacht op het feit dat de decreetgever uitdrukkelijk bepaald heeft dat, in tegenstelling tot de andere hypothesen waarin een participatie in een VZW of VSO toegelaten is, de overdracht of inbreng van bestaande diensten van het OCMW hier verboden is.

1.2.2. Bijkomende voorwaarden.

a) De participatie van een OCMW in een VZW of VSO is slechts mogelijk als deze VZW of VSO minstens één private rechtspersoon als deelgenoot heeft. Op deze regel zijn er twee uitzonderingen.

1° Wanneer de VZW of VSO wordt opgericht omdat deze rechtsvorm een door de Vlaamse overheid opgelegde voorwaarde is om een erkenning, vergunning of subsidie te bekomen.

2° Wanneer het OCMW gebruik maakt van de mogelijkheid om toe te treden tot een VZW of een VSO met uitsluitend openbare rechtspersonen als deelgenoot.

b) De participatie in een VZW of VSO met het oog op het aanbieden van een nieuwe dienst (derde hypothese) is slechts mogelijk op grond van een onderzoek bedoeld in artikel 60 § 6, tweede en derde lid van de OCMW-wet waaruit blijkt dat de realisatie van die nieuwe dienst het best gebeurt in samenwerking met private rechtspersonen.

1.2.3. Vertegenwoordiging van het OCMW in de VZW of VSO.

Het OCMW kan in de organen van de VZW of VSO vertegenwoordigd worden door raadsleden en door deskundigen die geen deel uitmaken van de raad voor maatschappelijk welzijn. De afvaardiging van het OCMW in elk orgaan van de VZW of VSO mag echter maximaal voor één derde bestaan uit deskundigen die geen lid zijn van de raad.

Het lid of de leden van de raad die het OCMW in de VZW of VSO vertegenwoordigen worden, voor elk orgaan afzonderlijk, aangewezen volgens de regels bedoeld in artikel 27, § 3, van de OCMW-wet. Dit betekent dat zij door de raad verkozen worden bij geheime stemming en in een enkele stemronde, waarbij elk lid beschikt over één stem. Bij staking van stemmen is het oudste lid in jaren verkozen. Ik vestig hier de aandacht op het feit dat de OCMW-voorzitter niet van rechtswege het OCMW vertegenwoordigt. Uiteraard kan hij hiervoor wel verkozen worden volgens de boven beschreven modaliteiten.

Voor de aanwijzing van de deskundigen die geen lid zijn van de raad voor maatschappelijk welzijn zijn er geen bijzondere procedurevoorschriften.

Het mandaat van de vertegenwoordigende raadsleden en deskundigen eindigt van rechtswege op de eerste algemene vergadering die plaatsvindt na de installatie van de nieuwe raad voor maatschappelijk welzijn.

1.2.4. Informatiedoorstroming naar het OCMW.

De informatiedoorstroming tussen de VZW of VSO en het OCMW moet geregeld worden in het huishoudelijk reglement van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Hierin zal bepaald worden op welke wijze de vertegenwoordiging van het OCMW in de VZW of VSO, de raad voor maatschappelijk welzijn dient te informeren over het reilen en zeilen van de VZW of VSO. Zo zal onder meer moeten bepaald worden door wie, op welke wijze en binnen welk tijdsbestek de agenda van de organen en de andere stukken (bv. jaarverslag, begroting, rekeningen) met betrekking tot de VZW of VSO overgemaakt worden aan het OCMW.

1.2.5. Mogelijkheid tot overdracht of detachering van personeel van het OCMW.

Wanneer de oprichting van, of toetreding tot een VZW of VSO gepaard gaat met de overdracht van een bestaande inrichting als dienst van het OCMW, zal dit laatste een regeling moeten treffen voor het personeel dat werkzaam is in deze inrichting of dienst. Het decreet bepaalt in dit verband uitdrukkelijk dat een overdracht van het contractuele personeel, of een terbeschikkingstelling van het statutaire personeel mogelijk is. Hierbij wordt tevens gespecificeerd dat het overgedragen personeel alleszins zijn bezoldiging en geldelijke anciënniteit moet behouden.

1.2.6. Verplichte vermeldingen in de statuten.

Naast de verplichtingen die in dit verband opgelegd worden door de wetgeving inzake de gekozen rechtsvorm, heeft de decreetgever bepaald dat de statuten van de VZW/VSO alleszins volgende vermeldingen moeten bevatten :

- een nauwkeurige aanduiding van de deelgenoten, van hun inbrengsten, verbintenissen en bijdragen;
- het stemmenaantal waarover elke deelgenoot beschikt in de organen van de vereniging;
- de regels inzake de samenstelling van de afvaardiging van het OCMW in de organen van de vereniging;
- de aanduiding van het tijdstip waarop het mandaat van de OCMW-afvaardiging van rechtswege een einde neemt;
- de bestemming van het vermogen in geval van ontbinding;
- de bestemming van de inbreng van een lid wanneer dit ontslag neemt.

1.2.7. Toezicht.

Het besluit tot oprichting van of toetreding tot een VZW of VSO moet vooraf voorgelegd worden aan het overlegcomité gemeente-OCMW. Het gemotiveerde besluit wordt nadien, samen met de (ontwerp-)statuten en de bijlagen die er integraal deel van uitmaken voor goedkeuring aan de gemeenteraad verzonden. Deze beschikt over een termijn van veertig dagen, ingaande de dag na het inkomen van het verzoek tot goedkeuring, om zijn besluit naar het OCMW te verzenden.

Wanneer het gaat om een beslissing van het OCMW om lid te worden van een VZW of VSO met het oog op de uitbating van een nieuwe dienst, moet het bovenvermelde dossier tevens voor machtiging aan de Vlaamse regering verzonden worden. Deze beschikt over een termijn van honderd dagen, ingaande de dag na het inkomen van het verzoek tot machtiging, om haar besluit aan het OCMW te verzenden.

Indien binnen de gestelde termijnen geen besluit van de gemeenteraad tot goedkeuring of niet-goedkeuring, of geen besluit van de Vlaamse regering tot machtiging of niet-machtiging aan het centrum verstuurd wordt, wordt de goedkeuring respectievelijk machtiging geacht te zijn verleend.

Ik vestig hier tenslotte nog de aandacht op het feit dat, net zoals dit het geval is voor de verenigingen bedoeld in hoofdstuk XII en XIIbis van de OCMW-wet, ook de beslissing tot uittreding uit de VZW of VSO vooraf moet voorgelegd worden aan het overlegcomité gemeente-OCMW.

2. Toekenning aan de vereniging bedoeld in hoofdstuk XII van dezelfde rechten op erkenning, vergunning en subsidiëring als het OCMW.

Een vereniging bedoeld in hoofdstuk XII van de OCMW-wet zal voortaan onder dezelfde voorwaarden als een OCMW in aanmerking komen voor een erkenning, vergunning of subsidiëring door de Vlaamse overheid.

Ook op deze wijze wordt de vereniging hoofdstuk XII aantrekkelijker gemaakt.

3. Aanpassing van een aantal toezichtsbepalingen.

3.1. Overheidsopdrachten, verwervingen en vervreemdingen.

Een belangrijke vereenvoudiging die met betrekking tot het algemeen administratief toezicht door het decreet van 14 juli 1998 werd ingevoerd, betreft de regeling waarbij het verplicht doorsturen van besluiten van het OCMW beperkt werd tot enkele materies met belangrijke juridische en financiële gevolgen. Krachtens dit decreet oefent de toezichthoudende overheid nog slechts systematisch het algemeen toezicht uit op een beperkt aantal beslissingen dat op deze wijze moet worden toegezonden.

Krachtens artikel 111, § 2, van de organieke OCMW-wet gold de verplichte doorzending, behalve voor besluiten inzake het administratief en geldelijk statuut van het personeel, eveneens voor besluiten met betrekking tot overheidsopdrachten, verwervingen en vervreemdingen, telkens met een waarde hoger dan 10 000 000 frank.

In concreto gold voor deze laatste reeks beslissingen de doorzendingsplicht :

a) voor besluiten waarbij de gunningswijze en de voorwaarden van de opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten worden bepaald, wanneer de totale waarde van de opdracht hoger is dan 10 000 000 frank, exclusief btw, alsmede voor de gunningsbesluiten genomen in uitvoering van deze besluiten;

b) voor de besluiten betreffende de verwervingen en vervreemdingen van onroerende goederen, waarvan de waarde hoger is dan 10.000.000 frank.

In het kader van een verdere versoepeling van het administratief toezicht wordt door het decreet van 18 mei 1999 de verplichte doorzending van de besluiten inzake overheidsopdrachten, verwervingen en vervreemdingen opgeheven.

3.2. Verfijning van het toezicht op besluiten die niet in extenso moeten worden doorgestuurd, noch via een vermelding op een overzichtslijst moeten ter kennis gebracht worden van het college van burgemeester en schepenen en van de provinciegouverneur.

Het decreet van 18 mei 1999 bevat in dit verband twee wijzigingen die erop gericht zijn om enerzijds te papierstroom naar de provinciebesturen te beperken en anderzijds het gemeentelijk belang te vrijwaren.

a) De spontane verzending van de niet aan enige vorm van kennisgevingsplicht onderworpen besluiten heeft voortaan slechts rechtsgevolgen, in de zin dat de ontvangst van deze besluiten door de toezienende overheid toezichtstermijnen doet ingaan, op voorwaarde dat :

- een afschrift van het besluit samen met het bijhorend dossier bij aangetekend schrijven verzonden wordt naar, of tegen ontvangstbewijs overhandigd wordt op het provinciebestuur;
- op dezelfde dag als de kennisgeving aan het provinciebestuur ook een afschrift van het besluit en het bijhorend dossier verzonden wordt naar het college van burgemeester en schepenen;
- ofwel de secretaris, overeenkomstig artikel 45, § 1, van de OCMW-wet herinnerd heeft aan de geldende rechtsregels, ofwel de in het (nieuwe) artikel 46, § 2, bedoelde visering geweigerd wordt.

Het bewijs dat voldaan is aan deze laatste voorwaarde moet blijken uit het overgelegde dossier. In het eerste geval uit de notulen van de beraadslaging, in het tweede geval door de toevoeging van de gemotiveerde beslissing waarbij het visum geweigerd wordt.

b) Bij elke verzending van een besluit (met bijhorend dossier) naar het provinciebestuur, hetzij uit eigen beweging, hetzij na opvraging, moet tevens op dezelfde dag een afschrift naar het college van burgemeester en schepenen verzonden worden.

3.3. Enkele kleine bijstellingen.

a) De termijn waarover de ontvanger overeenkomstig artikel 90, § 3, beschikt om bij de bestendinge deputatie beroep aan te tekenen tegen beslissingen van de raad voor maatschappelijk welzijn met betrekking tot zijn verantwoordelijkheid als ontvanger, wordt verhoogd van dertig tot zestig dagen.

b) De inwerkingtredingsbepaling vervat in artikel 27, § 1, 3°, van het decreet van 17 december 1997 houdende wijziging van de organieke OCMW-wet wordt aangepast in die zin dat het nieuwe artikel 90, § 1, van de OCMW-wet (beroepsprocedure) in werking treedt op hetzelfde tijdstip als het nieuwe artikel 88, § 1 en § 2 (meerjarenplan en budgetten).

4. Invoering van een bijzondere beroepsprocedure tegen negatieve evaluaties en ontslag wegens beroepsonekwaamheid.

4.1. Algemene principes.

Ten gevolge van het sectoraal akkoord, gesloten met de representatieve vertegenwoordigers van het personeel en waarmee ook de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten zijn instemming heeft betuigd, beschikken de lokale besturen over de mogelijkheid om hun personeelsleden te ontslaan na minstens twee opeenvolgende ongunstige evaluaties.

Voor alle duidelijkheid wordt onderstreept dat de finaliteit van deze materie grondig verschilt van die van het tuchtrecht. Het tuchtrecht beoogt sanctionerend op te treden in gevallen van tekortkoming aan de beroepsplichten. Evaluatie daarentegen beoogt het functioneren van het individuele personeelslid binnen de organisatie te optimaliseren.

Door het decreet van 18 mei 1999 krijgt een personeelslid dat door een bestuur ontslagen wordt wegens beroepsongeschiktheid, de kans beroep aan te tekenen bij de Vlaamse regering. Dat beroep wordt beschouwd als een bijzonder administratief toezicht en werkt schorsend, dit in tegenstelling tot de procedure bij tuchtzaken, waar het beroep niet schorsend werkt.

Om procedurele en sociaalrechtelijke problemen te vermijden, worden de besturen ten zeerste aangeraden een opzeggperiode in hun statuut op te nemen, die minstens even lang moet zijn als de toezichtstermijn.

Bij overschrijding van de toezichtstermijn is het ontslagbesluit stilzwijgend goedgekeurd.

Het goedkeuringstoezicht wordt uitgeoefend op het besluit tot ontslag, maar het is duidelijk dat ook de evaluaties die de aanleiding waren tot het ontslag onderzocht moeten worden. Zo moet nagegaan worden of een bestuur zijn eigen statuut heeft nageleefd, of het bestuur zijn besluit en de voorafgaande evaluaties die geleid hebben tot het besluit voldoende gemotiveerd heeft en of het besluit en de evaluaties de toetsing aan het redelijkheidsbeginsel kunnen doorstaan.

Goedkeuringstoezicht betekent wel dat de toezichthoudende overheid de evaluatie zelf niet kan aanpassen. De toezichthoudende overheid kan zich niet zelf uitspreken over het functioneren van een personeelslid.

Dezelfde beroepsmogelijkheid geldt voor de titularissen van de zogenaamde wettelijke graden (m.n. secretaris en ontvanger), met dien verstande dat zij tegen elke negatieve evaluatie beroep kunnen aantekenen bij de Vlaamse regering en niet alleen tegen ontslagbeslissingen. In tegenstelling tot de overige personeelsleden, hebben zij immers niet de mogelijkheid om lokaal een herziening van hun negatieve evaluatie te vragen.

Om ook voor die personeelsleden een objectieve evaluatie te garanderen, moet de rechtsbescherming via het administratief toezicht gewaarborgd worden. Ook hier wordt gekozen voor een goedkeuringstoezicht na beroep.

Een titularis van een wettelijke graad kan beroep instellen na iedere evaluatie door een politiek orgaan. De toezichthoudende overheid keurt het evaluatiebesluit al dan niet goed. Wanneer zij niet reageert, is het besluit stilzwijgend goedgekeurd.

4.2. De procedureregeling.

De beroepsregeling omvat drie onderdelen: de meldingsplicht, het beroep bij de toezichthoudende overheid en de rechten van de verdediging.

4.2.1. De meldingsplicht.

Een OCMW dat een statutair personeelslid in het kader van de evaluatieprocedure ontslaat, moet dat besluit samen met het volledige evaluatiedossier toezenden aan de Vlaamse regering. Deze meldingsplicht geldt niet voor de besluiten waarbij een titularis van een wettelijke graad negatief wordt geëvalueerd. De toezending gebeurt op dezelfde dag waarop het besluit met een aangetekende brief aan het betrokken personeelslid wordt gezonden of waarop het hem tegen ontvangstbewijs wordt overhandigd.

Het OCMW moet het besluit met het dossier naar de Vlaamse regering zenden op straffe van nietigheid van het besluit. Sociaalrechtelijk heeft een dergelijke bepaling geen betekenis, vermits de ingangsdatum van een ontslag niet kan afhangen van de toezending van een dossier aan een derde.

4.2.2. Het beroep bij de toezichthoudende overheid.

Het beroep tegen een ontslagbesluit of tegen een besluit waarbij een titularis van een wettelijke graad negatief wordt geëvalueerd, moet worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen nadat de betrokkene van het besluit heeft kennis genomen.

Het beroep tegen een ontslagbesluit schorst de beslissing.

De toezichthoudende overheid keurt het negatieve evaluatiebesluit of het ontslagbesluit goed of keurt het niet goed. Indien binnen een termijn van zestig dagen vanaf de dag dat zij het beroep heeft ontvangen geen beslissing is verstuurd, is het besluit van het OCMW stilzwijgend goedgekeurd.

4.2.3. De rechten van verdediging.

Zowel in geval van een beroep tegen een ontslagbesluit als in geval van een beroep tegen een negatief evaluatiebesluit zal de toezichthoudende overheid het recht om gehoord te worden voor beide partijen garanderen, evenals het recht op verdediging in het algemeen.

Om een objectieve procedure te waarborgen, regelt het decreet de praktische schikkingen voor de partijen, het inzage-recht van de partijen, het verloop van de hoorzitting en het recht op openbaarheid van de hoorzitting voor de personeelsleden.

5. Verbeteringen in het statuut van de OCMW-mandataris.

5.1. Waar de OCMW-wet bepaalt dat de wedde van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn niet gunstiger mag zijn dan de wedde van de schepenen van de gemeente waar het OCMW zijn zetel heeft, moet onder "wedde" verstaan worden "alle vergoedingen zoals de wedde, het vakantiegeld en de eindejaarspremie".

5.2. Wanneer ten gevolge van het toekennen van de wedde aan de voorzitter, of presentiegelden aan een raadslid, de hier bedoelde OCMW-mandataris andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen vermindert ziet of zelfs verliest, beschikt hij/zij in beginsel over volgende keuzemogelijkheid. Ofwel verzoekt hij/zij de raad voor maatschappelijk welzijn, die dit niet zal kunnen weigeren, om zijn/haar wedde of presentiegeld te verminderen tot een bepaald bedrag, ofwel verzoekt hij/zij de raad voor maatschappelijk welzijn om hem/haar een bedrag ter compensatie van het geleden inkomensverlies uit te betalen.

Voor deze laatste optie gelden evenwel volgende beperkingen :

- de mogelijkheid staat enkel open voor OCMW-mandatarissen in gemeenten met minder dan 50 000 inwoners;
- het compenserend bedrag wordt aan de voorzitter of het raadslid toegekend op dezelfde wijze zoals bepaald voor een schepen respectievelijk een gemeenteraadslid;
- het bedrag van de wedde van de voorzitter of het presentiegeld van het raadslid, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies kan nooit hoger zijn dan de wedde van een schepen van een gemeente met 50 000 inwoners.

5.3. Het OCMW wordt verplicht om een verzekering af te sluiten om de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de voorzitter en de leden te dekken voor de fouten die zij begaan bij de normale uitoefening van hun ambt. Ook de rechtsbijstand van de betrokken OCMW-mandataris moet door het OCMW verzekerd worden.

Daarnaast moet het OCMW, ten behoeve van zijn mandatarissen, een verzekering afsluiten wegens ongevallen aan hen overkomen in het kader van de normale uitoefening van hun ambt van voorzitter of raadslid.

5.4. Het OCMW moet het bedrag van geldboetes, opgelegd aan de voorzitter of een raadslid, voor misdrijven begaan bij de normale uitoefening van zijn/haar ambt terugbetalen aan de betrokkene, behalve in geval van bedrog, zware schuld of lichte schuld die gewoonlijk bij hem/haar voorkomt.

5.5. De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn geniet dezelfde socialezekerheidsregeling als deze die van toepassing is op de schepenen van de gemeente waar het OCMW zijn zetel heeft.

6. Openstelling van het mandaat van OCMW-raadslid voor EU-burgers.

In uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Unie van 19 december 1994 (nr.94/80/EG) wordt het mandaat van OCMW-raadslid opengesteld voor allen die gerechtigd zijn om deel te nemen aan de gemeenteraadsverkiezingen. Door deze wijziging kunnen EU-onderdanen die als kiezer zijn ingeschreven lid worden van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Van het lidmaatschap van de raad voor maatschappelijk welzijn zijn evenwel uitgesloten :

- elke persoon die in een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt of mandaat bekleedt dat gelijkwaardig is aan dat van werkend lid van de raad voor maatschappelijk welzijn;
- de in België verblijvende EU-burger die in een andere lidstaat van de Europese Unie een ambt bekleedt dat gelijkwaardig is aan deze bedoeld in artikel 9, a) tot d), van de OCMW-wet.

De decreetgever heeft de Vlaamse regering opgedragen om een enuntiatieve lijst op te maken van de ambten of mandaten die als gelijkwaardig aan het mandaat van OCMW-raadslid worden beschouwd.

Het mandaat van voorzitter, plaatsvervangend of waarnemend voorzitter en het mandaat van lid van het vast bureau blijft voorbehouden aan raadsleden van Belgische nationaliteit.

Ik verzoek U, Mevrouw de gouverneur, mijnheer de gouverneur, de OCMW's en de gemeentebesturen in kennis te stellen van deze omzendbrief via publicatie ervan in het Bestuursmemoriaal. Volledigheidshalve zend ik aan alle besturen rechtstreeks een afschrift van deze omzendbrief.

Deze omzendbrief kan ook geconsulteerd worden via PubliLink of Internet op het volgend url adres :

- <http://binnenland.vlaanderen.be/omzend.htm>

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,
L. MARTENS

PUBLICATIONS LEGALES ET AVIS DIVERS WETTELIJKE BEKENDMAKINGEN EN VERSCHILLENDE BERICHTEN

Institutions régionales — Gewestelijke instellingen

ASSEMBLEE DE LA COMMISSION COMMUNAUTAIRE FRANÇAISE DE BRUXELLES-CAPITALE

[99/31328]

Séance plénière extraordinaire

Salle des séances plénières du Parlement bruxellois
rue du Lombard 69, à 1000 Bruxelles

Le jeudi 1er juillet 1999, à 10 heures

En vertu de l'article 71, § 1er, de la loi spéciale du 12 janvier 1989 modifiée, l'Assemblée de la Commission communautaire française se réunira en séance plénière extraordinaire.

Ordre du jour

* Installation de l'assemblée